

ΚΤΕΝΟΠΟΙΙΑ

Τὸ μεγαλειότερον κτενοποιεῖον τοῦ κόσμου κεῖται, ὡς λέγουσιν, ἐν Ἀβερδίκη τῆς Σκωτίας. Ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσι τριάκοντα ἑξ κλίβανοι, ἐνθα χωνεύονται τὰ διὰ τὴν κτενοποιίαν κέρατα καὶ ὀστρακα χελωνῶν, ἑκατὸν δὲ καὶ εἴκοσι σιδηρὰ ἀτμοκίνητα πιεστήρια εὐρίσκονται εἰς ἀέναον κίνησιν, ἐκτυποῦντα τὴν μάζαν. Κόπτονται δὲ τὰ χονδρὰ κτένια διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ καὶ τὰ μὲν χονδρὰ ἐκτυποῦνται ἢ κόπτονται διὰ μιᾶς, διὰ δὲ τὰ λεπτὰ μεταχειρίζονται λεπτοὺς κυκλοτερεῖς πρίονας, ὧν τινὲς εἰσὶ τοσοῦτον λεπτοί, ὥστε εἰς μέτρον ἐνὸς δακτύλου δύνανται νὰ κόψωσιν 40 ὀδόντας καὶ εἰς διάστημα ἐνὸς λεπτοῦ νὰ περιστραφῶσι πεντακισχιλιάκις. Κατασκευάζονται δὲ παντοειδῆ καὶ παντόσχημα κτένια, ὧν ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς ἐτησίως συμποσοῦται περὶ τὰ ἐννέα ἑκατομμύρια, ποσότης δυναμένη, ἐὰν ἀπλωθῇ κατὰ μῆκος νὰ καταλάβῃ ἑπτακοσίων περίπου μιλίων ἀπόστασιν. Ἡ ἐτησία κατανάλωσις βοείων μὲν κεράτων συμποσοῦται εἰς 30,700, ὀπλῶν δὲ εἰς 4,000,000, ἡ δὲ κατανάλωσις τῶν χελωνείων ὀστράκων καὶ βουβαλείων κεράτων, ἐστὶν ἐξίσου μεγάλη. Ἡ ὅπλῃ ὑφίσταται ἑνδεκα διαφορὰς ἐργασίας, πρὶν μετασχηματισθῇ εἰς κτένιον.

Ο ΠΙΣΤΟΣ ΚΥΩΝ

Κοράσιόν τι τῶν Μεδιολάνων ἔφερεν ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν διδάσκαλόν της ὡραίαν ἀνθοδέσμην, τὴν ὁποίαν ἀπέθεσε διαρκούντος τοῦ μαθήματος ἐπὶ καθίσματος ἐν τῇ αὐλῇ· μετὰ δὲ τὸ μάθημα, ἀνεζήτησαν παντοῦ τὴν ἀνθοδέσμην, ἀλλ' εἶχε γίνεαι ἄφαντος χωρὶς νὰ δυνηθῶσι ν' ἀνακαλύψωσι τὸν κλέπτην.

Τὴν ἐπελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ διδάσκαλος μεταβάς κατὰ τὴν συνήθειάν του εἰς τὸν τάφον τοῦ πρὸ δύο ἐτῶν ἀποθανόντος υἱοῦ του, εὗρεν ὅλα τῆς ἀνθοδέσμης τὰ ἄνθη ἐσκορπισμένα ἐπὶ τοῦ τάφου ἐκείνου. Ὁ φύλαξ τοῦ νεκροταφείου, τοῦ ἔκαμε γνωστὸν, ὅτι πρὸ πέντε ἡμερῶν ἤκουσε κύνα κλαίοντα εἰς τὴν θύραν τοῦ περιβόλου, καὶ ὅτι ἀνοίξας αὐτήν, εἶδεν ἱσπανικὸν κύνα, κατήμενον πλησίον μεγάλης ἀνθοδέσμης. Ἀμα δὲ, ἤνοιξε τὴν θύραν, ὁ κύων ἔλαβε τὴν ἀνθοδέσμην καὶ ἔσπευσε τρέχων πρὸς τὸν τάφον τοῦ μικροῦ τοῦ κυρίου, ἐνθα καλῶν τὸν φύλακα, ἐπερίμενε μεθ' ὑπομονῆς, ὥστε οὗτος νὰ συνάξῃ ὅλα τὰ μεμαραμένα ἄνθη, διὰ νὰ τὰ ἀντικαταστήσῃ διὰ τῶν νέων, τὰ ὁποῖα ἔφερε.

Ἐνώπιον τοιοῦτου παραδείγματος πίστεως, διακαιοῦται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι μεταξὺ τῶν ζῶων εὐρίσκονται ἐνίοτε αἰσθητάτα, τὰ ὁποῖα λείπουσιν ἀπὸ πολλὰ ἀνθρώπινα πλάσματα. Ὁ κύων προπάντων εἶναι πιστὸς φίλος καὶ δοκιμάζει βεβαίως ζωηρὰν ἠθικὴν θλίψιν, ὅταν τὸν κακομεταχειρίζονται ἐκείνοι πρὸς οὐς προσφέρεται μετὰ τρυφῆς πίστεως.

ΖΩΗ ΓΚΙΚΑ.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

Ὁ καθιστῶν φανερόν ἐλάχιστον μέρος ἀποκρύφου τινὸς πράγματος δὲν ἔχει πλέον τὸ λοιπὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν του.

* * * Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ πάλιν, δὲν εἶναι νίκη· ἐὰν μὴ νίκη, οὐδὲ στέφανος.

* * * Γίνου τίμιος ἄνθρωπος, καὶ τότε θὰ ᾔσαι βέβαιος ὅτι ὑπάρχει εἰς κακότροπος ὀλιγώτερον ἐν τῷ κόσμῳ.

* * * Οἱ νέοι οἱ στερούμενοι κεφαλαίου δύνανται νὰ καταρτίσωσι τοιοῦτον ἀποκόπτοντες τὴν περιττὴν δαπάνην τοῦ καπνοῦ, ἐὰν καπνίζωσι, καὶ τοῦ ποτοῦ, ἐὰν πίνωσιν.

* * * Πρὸς κατατρόπωσιν τῆς συκοφαντίας χρειάζεται περιφρόνησις· ἐὰν ταράττηται τις ἐξ αὐτῆς τὴν καθιστᾶ πιστευτὴν· καὶ ὁ φόνος τοῦ δυσφημοῦντος δὲν ἀθώνει τὸν συκοφαντούμενον· βίος παραδειγματικὸς καὶ ἡ ἀποχὴ κακολογίας ἐτι καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ συκοφαντοῦντος.

Ο ΤΑΦΟΣ

Ὁ τάφος κρύπτει πᾶν ἐλάττωμα, σκιάζει πᾶσαν πλάνην καὶ σβένυσι τὰ πάθη. Ἐκ τοῦ εἰρηνικοῦ ἐκείνου ἀσύλου δὲν ἀναβλαστάνει εἰμὴ βαθεῖα μεταμέλεια καὶ λυπηρὰ ἀναμνήσεις. Τίς, ἀτενίζων τὸν τάφον τοῦ ἐχθροῦ του, δὲν συναισθάνεται οἶκτον; ἢ τίνας ἢ καρδιά, ὅσῳ σκληρὰ καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι, δὲν κάμπτεται, βλέπουσα τὸν ἐχθρὸν εἰς κόνιν μεταβεβλημένον; Μόνον τῶν βαρβάρων ἰδίον τὸ ἐκδικεῖσθαι ἐπὶ τῶν τάφων.

ΟΙ ΔΙΣΤΑΓΜΟΙ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ *

ΣΤΕΝΑΖΩ, λύπη φλογερὰ τὰ χεῖλη μου μαραίνει,
Ποθῶ ν' ἀναχωρήσω,
Εἰς ἄλλην γῆν νὰ μεταβῶ, νὰ ζῶ μεμονωμένη
Τὸν τόπον μου θ' ἀφήσω.

Ὁ κόσμος πλὴν ἀπέραντος, κ' ἐγὼ μικρὰ καὶ νέα
Τὸν οἶκον πῶς ἀφίνω;
Ἀνεμοζάλ' εἰς τὰ βουνὰ μυκάται φρικαλέα·
Καλλίτερον νὰ μείνω.

Ὡς χελιδὼν τὴν ἀνοιξιν, ἐπιθυμῶ τὰ ξένα,
Ποθῶ ν' ἀναχωρήσω,
Νὰ δρέψω τ' ἄνθη τοῦ βουνοῦ τ' ἀφθόνως ἐσπαρμένα·
Τὸν τόπον μου θ' ἀφήσω.

Πλανώμεθα διώκοντες φωτὸς ἀκτῖνα μίαν·
Τὸν οἶκον πῶς ἀφίνω;
Δὲν ἐγεννήθην ἀρὰ γε εἰς ταύτην τὴν γωνίαν;
Καλλίτερον νὰ μείνω.

* Ἐκ τῶν τοῦ Γ. Χ. Ζαλοκώστα.

Πορομοιάζω τὸ φυτὸν ποῦ ἄνεμοι ζαλιζοῦν,
Ποῦδ' ὅτ' ἀναχωρήσω,
Καὶ κάτω κλίνουν τὸ φυτὸν καὶ τάνθη του σκορπίζουν
Τὸν τόπον μου θ' ἀφήσω.

Πλὴν τάνθη θέλουν προσοχὴν, ἐν γῇ μικρᾷ τηροῦνται
Τὴν οἶκον πῶς ἀφίνω;
Οἱ φεύγοντες εἰς ξένην γῆν εὐκόλως λησμονοῦνται.
Καλλίτερον νὰ μείνω.

Ἀχταὶ τῆς φαντασίας μου, ὦ μὴ με τυραννῆτε,
Τὸν οἶκον δὲν ἀφίνω.
Ἐγὼ τὸν πόδα προχωρῶ καὶ σεῖς παλινδρομεῖτε·
Καλλίτερον νὰ μείνω;

Ὅσο βαδίζεις, τὸ καλὸν μακρύτερον βαδίζει.
Τὸν οἶκον πῶς ἀφίνω;
Ὅστις διώκει τὸ καλὸν εἰς τὸν ἀέρα κτίζει·
Καλλίτερον νὰ μείνω.

Ὁ φεύγων τὴν πατρίδα του πικρὰ θ' ἀναστενάζῃ.
Τὸν οἶκον πῶς ἀφίνω;
Ὅπου γεννᾶται ἡ ψυχὴ, ἐκεῖθεν ἄς πετάξῃ·
Καλλίτερον νὰ μείνω.

Καλλίτερον τοῦ κήπου μου τὰ ῥόδα νὰ μυρίζουν,
Τὸν κήπόν μου προκρίνω.
Ἡ λάμπ' ἡμέρα φωτεινὴ ἢ νέφη τὴν μαυρίζουν,
Καλλίτερον νὰ μείνω!

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ Ἐμίρης τοῦ Ἀφγανιστάν, ὅστις διατελεῖ οἶοναί
αἰχμάλωτος τοῖς Ἀγγλοῖς, ἀπεκάλυψε τὴν θέσιν ἐνθα ὑ-
πάρχει τεθαμμένος θησαυρὸς, ὃν καὶ ἀνεύρον. Ὁ θησαυρὸς
οὗτος συνίσταται ἐκ χρυσοῦ καὶ πολυτίμων λίθων ἀξίας
80,000 λιρῶν στερλινῶν.

— Ἡ διάσημος αἰοὶδὸς Νίλσων θέλει δώσει δώδεκα πα-
ραστάσεις ἐν Ἰσπανίᾳ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τελέσεως τῶν
γάμων τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου, δι' ἃς θέλει λάβῃ 90,000
φράγκα.

— Ἡ Κύπρος ἀφίσταται τοῦ Στομίου τῆς Σουεζικῆς
διώρυγος 30 μίλια, ἢ δὲ Μελίτη 900 μίλια, εἶναι δὲ 40 ἄκας
μείζων ταύτης.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων ἐν Ἰνδίας ἐκ δηγμά-
των ὄψεων ἀνῆλθε τὸ 1869 εἰς 11,000.

— Τὸ φρούριον τῆς Βαρσοβίας περικλείει νῦν 60 ῥώσ-
τους κοινωνιστὰς καταδίκους. Οἱ πλείστοι τῶν καταδίκων
τούτων εἶναι τεχνίται, οἱ λοιποὶ εἰσὶ διδάσκαλοι, σπουδα-
σταὶ, μηχανικοὶ καὶ γυναικες. Μεταξὺ τῶν γυναικῶν εἶναι
μία σπουδαστὴς ἐν τῇ Πανεπιστημίᾳ τῆς Πετροπόλεως
καὶ μία δημοδιδασκάλισσα, αἱ λοιπαὶ εἰσὶν ἐκ τῆς χειρονα-
κτικῆς τάξεως.

— Εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας καὶ ἰδίως παρὰ τοῖς Βα-
νιάνοις, ἀπαντᾷ τις μέγα νοσοκομεῖον προωρισμένον εἰς τὴν
νοσηλείαν τῶν πασχόντων ζώων. Αἱ ἀγελάδες, αἱ αἰγες, οἱ
κύνες κτλ. εἰσὶ δεκτοὶ ἐν αὐτῷ μετὰ μεγάλων φροντίδων.
Ἐπάρχει μάλιστα ἕν νοσοκομεῖον διὰ τοὺς κορείους καὶ τὰ
ἄλλα ἔντομα τὰ ὅποια ἐνοχλοῦν τὸν ἄνθρωπον. Ἄλλ' ἐκεί-
νο, ὅπερ ἀποδεικνύει τὸν οἶκτον τοῦ λαοῦ τούτου πρὸς αὐτὰ
τὰ εἶδη τῶν ἐντόμων, εἶναι, ὅτι πτωχὸς τις ἄνθρωπος λαμ-
βάνει χρήματα, διὰ νὰ ἐκτεθῇ ἐπὶ ὀλόκληρον νύκτα εἰς

τροφὴν τῶν κορέων καὶ δένεται ἐκασίως, ἵνα μὴ δυνηθῇ νὰ
ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴν βά-
σανον ταύτην.

— Πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ μετ' οὐ πολὺ σκοπιὰ ἐπὶ τῆς
Αἰτνης χάριν ἀστρονομικῶν, μετεωρολογικῶν καὶ σεισμολο-
γικῶν παρατηρήσεων. Τὸ μέρος ἐνθα ἀνεγερθήσεται καίται
εἰς ὕψος 9652 ποδῶν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσ-
σης· τὰς δαπάνας θέλει καταβάλλει ἐν μέρει μὲν ἡ Ἰταλι-
κὴ κυβέρνησις καὶ ἐν μέρει τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κατάνης.

— Πληθυσμὸς τοῦ κόσμου. — Ὁ πληθυσμὸς τοῦ κό-
σμου δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς 1,421,000,000 διαιρούμε-
να ὡς ἐξῆς: Εὐρώπη 309,000,000, Ἀσία 824,000,000,
Ἀφρικὴ 199,000,000, Ὀκεανία 4,000,000, Ἀμερικὴ 85,
000,000. Οἱ κατ' ἔτος ἀποθνήσκοντες καθ' ὅλον τὸν κό-
σμον ἀνέρχονται εἰς 35,698,350 ἕξτοι ἄλλαις λέξεσιν ἀπο-
θνήσκουσι 97,790 καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Ἀφ' ἑτέρου αἱ γεν-
νήσεις ἀνέρχονται εἰς 104,800 καθ' ἑκάστην. Ἐβδομήκοντα
νέαι ὑπάρξεις ἔρχονται εἰς τὸν κόσμον ἀνὰ ἓν λεπτὸν τῆς
ῥας. Ἐκ τούτων ἐτησίως ἀποθνήσκουσιν 3,000,000 ἐκ φθί-
σεως. Κατὰ τινα δὲ διάσημον ἱατρὸν ἡ ἀσθένεια αὕτη ἐπι-
κρατεῖ μᾶλλον εἰς τὰ θερμὰ ἢ τὰ ψυχρὰ κλίματα. Εἰς τὰς
βορειοτάτας χώρας ἡ νόσος αὕτη ἢ εἶναι ἐλαχίστη ἢ ὅλως
ἄγνωστος.

Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Σὰς ἀφίνω, πτηνὰ τῆς Ἑλλάδος,
Μελωδοὶ τῶν δασῶν σὰς ἀφίνω,
Τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον ἐκχύνω,
Ὡ ἐδάφη σεπτὰ τῆς Παλλάδος.

Τὸ οὐράνιον τοῦτό σας κλίμα
Ἐπ' ἐμοῦ ὥσει μύρον ἐχύθη,
Τυπωμένην κρατῶ εἰς τὰ στήθη
Τῆς Ἑλλάδος τὴν γῆν καὶ τὸ κύμα.

Ὡς τοῦ δένδρου κοπτόμενος κλάδος,
Ἐχων φύλλα ξηρὰ, μαραμένα,
Κ' ἐγὼ οὕτω μακρὰν εἰς τὰ ξένα
Θέλω κλαίει τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ πωλοῦνται εἰς
μετρίας τιμὰς τὰ ἐξῆς:

Τὰ Ἀπαντα τοῦ Σολομοῦ.

Θρησκευτικαὶ Μελέται.

Ὁ ΔΙΚ. Διήγημα τερπνότατον.

Αἱ ΔΥΟ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΙ.

«Περιορχία καὶ ἀλῶσις Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ
τῶν Τούρκων» ἐν ἔτει 1453 κατὰ τὰς πηγὰς, ὑπὸ
Α. Δ. Μορτμάνου.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ καὶ ἡ ΕΠΑΝΑΣΤΑ-
ΣΙΣ τοῦ 1878 ἐν Μακεδονίᾳ Ἡπειρῷ καὶ Θεσσαλίᾳ
μετὰ εἰκονογραφίῶν, ὑπὸ ΜΙΑΤΙΛΑΟΥ Δ. ΣΕΪΖΑΝΗ.

Εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς

ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ

Τὸ ὅλον Σύγγραμμα ἀποτελεῖ 27 περιπού τυπογραφικὰ
φύλλα εἰς ἐκλεκτὸν χάρτην καὶ τιμᾶται Δρ. νέας 5.